

Фотоетюд В. Ковпака.

ЗДРАСТУЙ, РІК НАВЧАЛЬНИЙ!

НІБИ відгомін сонячного літа — букети запашних квітів. Для цих дітей літо було особливим: їх вперше чекала школа, нові знайомства і враження. А квіти! То для вчительки, яка дасть перші уроки в житті, навчить любити і розуміти книгу, дасть безліч знань.

В ЦК КПУ України

ПРО СТАТТЮ Н. Г. ЗАГЛАДИ „ДОРОЖІТЬ ЧЕСТЮ ХЛІБОРОБА“

ЦК КПУ України прийняв постанову про статтю Героя Соціалістичної Праці, ланкової колгоспу «Перше травня» Черняхівського району Житомирської області тов. Заглади Н. Г. «Дорожіть честю хлібороба», опубліковану в газеті «Правда України». Ця стаття, відмічається у постанові, має важливе політичне значення у вихованні комуністичного ставлення до праці і соціалістичної власності, підіймає актуальні питання дальшого розвитку сільського господарства, підвищення особистої відповідальності кожного трудівника села за дальше зростання виробництва зерна, м'яса, молока та іншої продукції, за повне використання резервів і можливостей всіх колгоспів і радгоспів республіки.

ЦК КПУ України рекомендує обкомам, міськкомам, райкомам КПУ України та сільським первинним партійним організаціям широко обговорити статтю тов. Заглади Н. Г., спрямовуючи зусилля всіх комуністів, комсомольців, колгоспників та працівників радгоспів на виконання рішень XXII з'їзду партії і березневого Пленуму ЦК КПРС та успішне завершення сільськогосподарського року.

Постанова ЦК КПУ України зобов'язує територіальні виробничі управління, райкоми КПУ України, первинні партійні організації колгоспів і радгоспів рішуче посилювати масово-політичну роботу, постійно виховувати у всіх колгоспників і робітників радгоспів комуністичне ставлення до праці і соціалістичної власності, навчати їх на кращих зразках роботи передовиків колгоспно-радгоспного виробництва. Партійні організації повинні піднімати маси на рішуче викриття і усунення недоліків в сільськогосподарському виробництві, на боротьбу проти ледарів, порушників трудової дисципліни, бракоробів, окомзилуваців, підвищити відповідальність керівних працівників колгоспів і радгоспів, спеціалістів сільського господарства за доручену справу.

Редакціям газет, радіо, телебачення рекомендовано всебічно висвітлювати питання, поставлені у статті Н. Г. Заглади «Дорожіть честю хлібороба», широко подавати відгуки і пропозиції трудящих.

ПОМНОЖИТИ ЗУСИЛЛЯ У БОРОТБІ ЗА ВИКОНАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ!

У виховній роботі доходити до кожної радянської людини!

ЯКІЙ вклад у загальну справу комуністичного будівництва вносять трудящі Кіровоградщини, як вони виконують свої соціалістичні зобов'язання на 1962 рік? Що потрібно зробити для посилення ідеологічної роботи? Саме про це йшла ділова розмова на пленумі обкому КПУ України, який відбувся 28—29 серпня в м. Кіровограді.

З доповіддю в першому питанні порядку денного «Рішення серпневого Пленуму ЦК КПУ України «Про хід виконання державного плану четвертого року семірічки і завдання по дальшому поліпшенню керівництва промисловістю та будівництвом» і завдання обласної партійної організації» виступив секретар обкому КПУ України В. В. Плющенко.

Доповідь «Про завдання партійних організацій області по дальшому піднесенню ідеологічної роботи в світлі рішень XXII з'їзду КПРС і серпневого Пленуму ЦК КПУ України» зробив секретар обласного комітету партії С. З. Сергієнко.

1. ЧАС ВИМАГАЄ: ТРЕБА ПОСПІШАТИ!

КОЖНА радянська людина мріє про світле майбутнє — комунізм. Так, він уже не за горами. Партія урочисто проголосила: наступне покоління радянських людей житиме при комунізмі. Нове оміряне суспільство, насамперед, передбачає достаток матеріальних і духовних благ для кожної людини. В ім'я цієї великої мети — створення чаші достатку — можна і потрібно працювати так, щоб не втрачати жодного дня, жодної години і навіть хвилини. Досить навести такий приклад. Кожний процент втрати робочого часу тільки на підприємствах області, підпорядкованих Черкаському раднархозу, зменшує виробництво продукції на суму понад один мільйон карбованців.

Трудящі Кіровоградської області, — говорять тов. Плющенко, — як і всі народи країни, під керівництвом Комуністичної партії успішно перетворюють в життя історичні рішення XXI та XXII з'їздів КПРС і добилися непоганих успіхів у розвитку промисловості, будівництва, транспорту. За минулі три роки семірічки промисловість області збільшила випуск продукції на 39 процентів, середньорічний ріст виробництва становив 11 процентів. За цей же період введено в експлуатацію ряд промислових об'єктів і 425 тисяч квадратних метрів житла. План випуску валової продукції за сім місяців ц. р. виконано на 104 проценти і по продуктивності праці — на 102 проценти.

Доповідач говорить, що на підприємствах області широко розгорнулося соціалістичне змагання за дострокове виконання плану 1962 року — четвертого року семірічки. Розвідники майбутнього йдуть у перших рядах змагання. Тов. Плющенко називає правофлангових, зокрема заводи «Червона зірка», «Сільгоспдеталь», агрегатний, Семенівсько-Голоківський вугільний розріз, Завалівський графітний комбінат, Кременчуцьку гідроелектростанцію та інші. Колективи цих підприємств показують приклад, ведуть перед у змаганні.

На жаль, досвід їх ще не став надбанням усіх фабрик і заводів. 66 підприємств і будов не справляються зі своїми завданнями. Особливо незадовільно працює немало підприємств місцевої промисловості. Погано проводять заготівлю і переробку овочів, фруктів для населення підприємства обласного управління продовольчих товарів.

На пленумі Кіровоградського обкому КПУ України

Пленум відзначив, що будівельні організації не справляються з поставленими перед ними завданнями. Дуже повільно проходить будівництво шкільних і дитячих закладів, вкрай незадовільно споруджуються тваринницькі приміщення в колгоспах і радгоспах області.

Доповідач критикує керівників підприємств, особливо комсомольські організації за незадовільну роботу по збору металевого лому, який так потрібен нашій промисловості.

Тов. Плющенко говорить що зараз немає більш почесного завдання кожного колективу, кожного робітника, як виявлення і максимальне використання всіх резервів виробництва, безумовне виконання народногосподарських планів та соціалістичних зобов'язань.

Комсомольські організації покликани подати діючу допомогу партійним організаціям у мобілізації юнаків і дівчат на виконання рішень серпневого Пленуму ЦК КПУ України. В особливому боргу перед народом комсомольські організації ударних будов — пускових об'єктів наступного року.

2. ЛЮДИНУ МАЙБУТНЬОГО ВИХОВУВАТИ СЬОГОДНІ

ВЕЛИКЕ місце в доповіді секретаря обкому КПУ України С. З. Сергієнка було відведено питанням виховання підростаючого покоління, людини майбутнього. В політичній освіті молоді багато міськкомів, райкомів ЛКСМУ допускають формалізм і казенщину. Саме тому частина політгуртків припинила свою роботу ще задовго до кінця навчального року. Між тим, окремі партійні і комсомольські комітети і тепер повторюють минулорічні помилки. При комплектуванні сітки комсомольської політосвіти потрібно враховувати загальноосвітню підготовку і особисте бажання слухачів; дуже важливо найбільш підготовлених, кваліфікованих, досвідчених комуністів затвердити пропагандистами комсомольських політгуртків.

Тов. Сергієнко докладно зупинився на питаннях дальшого розвитку патріотичного руху за комуністичну працю. В нашій області, — каже він, — зараз понад 75 тисяч чоловік беруть участь у комуністичному змаганні. Проте не можна миритися з тим, що на селі цим питанням займаються недостатньо.

Обов'язок комсомолу — повсякденно виховувати у молоді комуністичне ставлення до праці. Формування людини комуністичного суспільства неможливе без подолання пережитків минулого. Комсомол повинен оголосити нещадну війну дармодієвству, ледарству, хуліганству, пияцтву, створювати навколо носіїв порочних традицій минулого обстановку загального осуду, добиватись підвищення відповідальності батьків за виховання дітей.

Партійні і комсомольські організації Долинського, Олександрійського, Новомиргородського районів послабили атеїстичну пропаганду серед молоді, недостатньо ведуть роботу з молодими людьми, які потрапили під вплив релігії.

Пленум зобов'язав міськкоми, райкоми партії, обком ЛКСМУ, первинні партійні і комсомольські організації докорінно поліпшити ідейно-виховну роботу серед молоді, підняти роль школи і вчителів у формуванні матеріалістичного світогляду учнів, покращити навчально-виховну роботу у вузах і технікумах.

В діяльності комітетів комсомолу треба до кінця подолати формалізм, зазнайство і нескромність окремих комсомольських працівників, кабінетний стиль у виховній роботі, вести пропаганду і агітацію, індивідуальну роботу з кожним там, де молоде живе, працює і відпочиває.

Партійні, радянські, профспілкові і комсомольські організації, культурно-освітні заклади, середня і вища школа повинні посилювати виховання населення в дусі морального кодексу будівника комунізму, домогтись, щоб він став законом життя кожного колективу, сім'ї, людини.

В роботі пленуму взяла участь і виступила з промовою голова Черкаського раднархозу О. С. Чернегов, перший секретар обкому КПУ України Ф. Г. Мартинюк.

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Про безоплатне вилучення будинків, дач та інших будівель, споруджених або придбаних громадянами на нетрудові доходи

До державних органів республіки надходять від громадянських організацій і колективів трудящих матеріали, в яких є дані про те, що окремі особи будують або придбають будинки, дачі та інші будівлі на нетрудові доходи, а також за рахунок незаконного використання засобів державних підприємств, установ, кооперативних та інших громадських організацій. Громадські організації і колективи трудящих висловлюють справедливе обурення діями цих осіб і пропонують передавати такі будинки, дачі та інші будівлі до комунального фонду місцевих Рад депутатів трудящих, колгоспу або іншої кооперативної чи громадської організації.

1. Встановити, що оцінки, дачі та інші будівлі, збудовані або придбані громадянами на нетрудові доходи, а також за рахунок незаконного використання засобів державних підприємств, установ, кооперативних та інших кооперативних чи громадських організацій, підлягають безоплатному вилученню і передачі до комунального фонду районної, міської Рад депутатів трудящих, колгоспу або іншої кооперативної чи громадської організації.

2. Зобов'язати виконавчі комітети районних, міських Рад депутатів трудящих забезпечити ретельну перевірку матеріалів, що є в їх розпорядженні, про будівлення або придбання окремих громадян і недопущення надалі будівлення або придбання будинків,

ЩО ТИ СЬОГОДНІ ЗРОБИВ

ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ЗАКЛАСТИ 2900000 тонн силосу?

ЗАСЛУЖЕНА ПОХВАЛА

— Що за причина: вже сьома година, а машин нема? — вдивляючись у далечинь, говорить бригадир Ілля Григорович Криво. — Мабуть, щось з комбайном трапилося, — відповідає йому вагар Галина Камінецька. — Поїду туди та допоможу хлопцям, — не втерпів бригадир. Саме в цей час на дорозі показалася автомашина, навантажена силосною масою. — Чого затрималось? — запитує Ілля Григорович у шофера Андрія Хмельницького, коли той вирує з ваги. — Підшипник в комбайні розплавився, — відповів Андрій. — Та вже все в порядку. — Поспішив він заспокоїти бригадирів. — Гуртом полагодили. Так що норму будь-що виконаємо — от тільки б не задошило. Андрій без зайвих поворотів під'їхав до бурту, розвантажив кузов і знову повів свого «газона» в степ.

На транспортуванні силосної маси від комбайна працює тут шість автомашин. Всі шофери — Анатолій Капінос, і Іван Царенко та інші хлопці трудяться на совість. Та все ж між ними виділяється Андрій Хмельницький. З самого початку силосування не було у нього жодної поломки автомашини чи якихось інших вимушених простоїв. Шофер добре підготувався до транспортування маси, все передбачив. Кузов обладнавши щитами, на всякий випадок обзавівся ланцюгами. Тепер за день на віддалі 6 кілометрів він робить по 22 рейси, перевозячи по 60 — 70 тонн соковитого корму. Колгоспна стінгазета «блискавки» завжди відзначають Андрія Хмельницького, як сумлінного працівника. Молодий водій заслугує на таку похвалу.

І. ТЕЛЯТНИК,
Колгосп «Родина»,
Маловисківський район.

ЗА ГЛУХОЮ СТІНОЮ

СОНЦЕ стояло вже над головою, коли іздовий Іван Йосипович Семеренко привіз на гарбі першу за цей день тонну початків. — Хіба це робота! — недоволено говорить він. — Півдня чекаєш, поки наламають качанів та гарбу навантажмиш...

Тим часом підійшли колгоспники й разом перекинули гарбу. В траншею поспіпались великі, вагомні кукурудзяні початки. Там, у траншеї, вже всього було вдосталь: і неподрібнені, прямо з гичкою буряки, і цілі качани. А поряд стоять аж три дробарки. І усі — поломаїні. — Бачите, як підводять наші механізатори, — бідкається К. К. Фурман, відгодальний за силосування. Але тут же висловлює більш оптимістичну думку: — Нічого, звалимо все до купи, а прийде зима — розберемося.

ДРУЖНО, по-комсомольськи

НА силосуванні кукурудзи в артілі імені Чкалова працює переважно молодь. Комсомольці взялись за справу гаряче з самого початку «зелених жнив». Вони відремонтували старий «СК-2,6» і пустили його в роботу. Тепер два агрегати працюють на повну потужність. Одна за одною мчать з поля до ферм автомашини з зеленою масою. Кожен гектар видає по 250 — 300 центнерів соковитого корму.

Юнаки і дівчата зобов'язалися в цьому році закласти 8.750 тонн силосу. Тому й працюють вони завзято. До пізнього вечора чути веселі, бадьорі голоси хлопців та дівчат біля ферм, на полі біля агрегатів. Вже закінчили закладати корми в другій бригаді, тепер переходять в першу. Не можна не назвати Іх імена. Це трактористи Г. Лазик та Г. Поліщук, комбайнер О. Толя. Вони скошують за зміну по 7 — 8 гектарів качанистої. Не відстають у праці і випускники місцевої восьмилітньої школи В. Батовська, Л. Швець, В. Трояновська, Л. Чернюк, В. Левковська, Л. Ковальчук та багато інших.

Л. ПОЛІЩУК,
юнока.

Колгосп імені Чкалова
Голованівського району.

Зоотехнік колгоспу «Комуніст» І. І. Ятел вносить деяку ясність: — Спочатку, коли працювали дробарки, ми таким чином закладали комбінований силос: подрібнювали буряки й качани, перемелювали горохову соломку і все це настипали шарами. А зараз...

Вже четвертий день йшло закладання цієї траншеї місткістю в 150 тонн, але забита вона була лише на половину. Сумнівно, щоб при таких черепаших темпах колгосп встиг вчасно закласти заплановані 750 тонн комбінованого силосу.

А як посувається силосування зеленої маси? І закладено щось більше 3 тисяч тонн при плані десять.

Ми щиро сподіваємося, що тут, на передньому краї, зустрінемо комсомольців

артілі. Але їх не було. Навіть секретар комітету Микола Візчаренко, як сказав, колгоспники, не з'являється біля траншеї. 84 члени ВЛКСМ у колгоспі «Комуніст». І хоч як не виправдовується М. Візчаренко, що вони, мовляв, здебільшого у тваринництві та на транспорті зайняті — комсомольсько-молодіжну бригаду для силосування створити можна. І створили б. Якби на зборах, що відбулись ще напередодні збирання колосових, не мігмох, безпредметно вели розмову про участь молоді в силосуванні.

У інших в цей час — і спеціальні бригади, і невиспуче око «Комсомольського прожектора», і найширший розмах масово-політичної роботи. А комсомольці «Комуніста» немов за глухою стіною живуть. Навіть члени комітету, яких тут дев'ять, не зволіли прийти на силосування.

Ніде правди діти — нерідко навідується в колгосп працівники райкому комсомолу. Кажуть комсомольці, що немало при цьому дають вони цінних порад, підказують. Та, видно, не досить цього. Треба б райкомівським товаришам безпосередньо зайнятися організацією молоді, створенням бригади. Не можна, щоб така велика сила, як комсомольська організація колгоспу, пасла задні.

І. РОМАНЕНКО,
Новомиргородський район.

ЗДРАСТУЙ, РІК НАВЧАЛЬНИЙ!

МАРІЯ Данилівна вдруже обходила своїх майбутніх вихованців. Їй, учительці Витязької середньої школи, в цьому навчальному році доручили вести перший клас.

Спершу уважно звірила списки у сільській Раді. Так і є, 23 хлопчики і дівчаток. Стільки ж різних характерів. Той, гляди, тишко, інший вже змалку меткий, жвавий, може, й неслухняний. Як то кажуть, знаходить підхід до кожного. Але М. Д. Скучко звична до цього, деяка «практика» є. Любить дітей вона, дуже любить. Не раз, було, зайде у дитячий садок. «Ну, як тут мої підростають?» Радила вихователям, як привчати малят до праці, вчити вірші. Охоче розповідала дітям казки, співати вчила. А коли настав серпень, зачастила до батьків своїх майбутніх школярів. Знайомство давало багато цікавого.

Вчителі довірено ПЕРШИЙ КЛАС

Толя Дахно зустрів вчительку з букварем під пахвою: — А я вже трохи літери знаю. Ось дивіться... Виявилось, що й справді він знає чимало. Сергійко Вергун при першому ж знайомстві похвалився своїми малюнками. І це теж пригледеться, щоб захопити хлопчика уроками, знайти тему для дружньої розмови. Саша Біза вміє добре рахувати. Розмовляючи з батьками, Марія Данилівна всім нагадала, які саме підручники треба приготувати до школи, що повинен мати першокласник з першого дня занять. Гарний вигляд має клас, де навчатимуться найменші. Тут затишно, привітно, кім-

ники вручать малятам запланшні букети квітів, побажають їм успіхів у навчанні, щастя у житті. А Марія Данилівна схвалено промовить: — Прошу сидіти, діти, Починаємо урок.

Л. ЛИПА,
наш позашкільний кореспондент.
Бобринецький район.

СТОЛИЧНИЙ ВУЗ СТАВ БЛИЖЧЕ

В ПЕРШЕ навчальний рік починається і для студентів загальнонаукового факультету, який розгорнув свою роботу в м. Кіровограді. Факультет охоплює більше 30 неіженерних спеціальностей. Заняття будуть одночасно проводитись на вечірньому і заочному відділеннях. Закінчено набір на перший курс. Бажаючих поступити було близько півтори тисячі, конкурс витримало 512. Особливо багато абітурієнтів поступало на відділи, що готують такі спеціальності: природознавство, історія, бібліотечна справа. Порівняно меншим був конкурс по економічних спеціальностях. Серед прийнятих на перший курс 50 учасників Великої Вітчизняної війни. Багато вчителів, що працюють в перших-восьмих класах, але не мають вищої освіти, будуть продовжувати навчання на загальнонауковому факультеті. Більше 30 бібліотечних працівників підвищуватимуть свою кваліфікацію на гуманітарному відділі факультету.

Багато вступників дуже добре підготувались до екзаменів, успішно їх склали. Завідуючий Ново-Данилівським сільським клубом Долинського району К. О. Єременко, хоч він і незрячий, наполегливо студіював всі предмети, одержав відмінні оцінки і зарахований у вуз. Голови Світлопольської сільради Новопраского району і Жовтневої селищної ради м. Олександрії тт. Гребенюк і Ситюков набуватимуть юридичну спеціальність. На загальнонауковому факультеті здобувають вищу освіту голова Новоукраїнської райспоживспілки Г. Г. Лисичський, завідувачі Олександрівським, Новомиргородським, Новоукраїнським райфілії відділами тт. Бутурлімов, Крамаренко, Шваб.

Математичну спеціальність, крім учителів, набуватимуть вступники, які люблять цю науку. Серед них робітник цукрозаводу П. Чиж, ливарник О. Фіщук, колгоспниця К. Узаєва, токарь Л. Постолатій, механік І. Корольов. Треба підкреслити, що правила прийому дають велику перевагу при вступі особам, що працюють за спеціальністю. А як бути іншим? На наш погляд, слід визначити певну кількість місць для робітників і колгоспників, які хочуть одержати той чи інший фах і не можуть поступити у вуз, бо не працюють в облюбованій галузі. Перед новоствореним факультетом постав ряд труднощів. Немає учбової літератури, не вирішене до кінця питання з кадрами викладачів. Але, безумовно, всі ці «хвороби росту» поступово вилікуються. Деканат, викладачі зроблять все для того, щоб допомогти студентам-виробничикам здобути вищу освіту без відриву від виробництва.

П. ХОЛЯВЕНКО,
декан загальнонаукового факультету.

БЕЗПЕРЕРВНИМ потоком іде зелена маса. В колгоспі «Перше Травня» Новоукраїнського району вся молодь вийшла на силосування кукурудзи. Подивіться, як спритно розправляє на машині силосну масу комсомолка Віра Овекіна.

Фото А. Діброва.

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Про безоплатне вилучення будинків, дач та інших будівель, споруджених або придбаних громадянами на нетрудові доходи

(Закінчення).

дачі та інших будівель на нетрудові доходи, створюючи для цієї мети комісії в складі депутатів Ради, представників комунальних і фінансових органів, кооперативних, профспілкових та інших громадських організацій. Результати перевірки і висновки комісії розглядаються виконавчим комітетом районної, міської Ради депутатів трудящих, який при наявності для того підстав приймає рішення про направлення матеріалів перевірки до районного (міського) народного суду. 3. При перевірці виконавчим комітетом районної, міської Ради депутатів трудя-

щих джерел засобів, на які збудовано або придбано будівлю, а також при вирішенні судом питання про безоплатне вилучення будівлі, власник будівлі має право знайомитись з матеріалами перевірки, давати пояснення, подавати на підтвердження своїх доводів документи та інші докази.

4. Розгляд матеріалів про безоплатне вилучення у громадян будинку, дач та інших будівель, збудованих або придбаних на нетрудові доходи, провадиться районним (міським) народним судом у відкритому судовому засіданні з участю прокурора і представників громадських організацій. Народний суд, встановивши, що будинок, дача та інші будівлі, збудовані або придбані на нетрудові доходи, а також за рахунок

незаконного використання засобів державних підприємств, установ, колгоспів та інших кооперативних чи громадських організацій, приймає постанову про безоплатне вилучення цих будівель і про передачу їх до комунального фонду районної, міської Ради депутатів трудящих, колгоспу або іншої кооперативної і громадської організації. Цією ж постановою народний суд може позбавити колишнього власника будівлі і осіб, які спільно з ним проживають, права користування жилим площею в будинку, що вилучається, дачі та іншими будівлями.

При відсутності в осіб, що виселяються, іншого жилого приміщення їм надається за існуючими нормами жилий площа тією організацією, якій передано домоволодіння. 5. Якщо виконавчим комітетом районної, міської Ради депутатів трудящих або народним судом при перевірці і розгляді матеріалів про будівництво або придбання будівель окремими особами на нетрудові доходи будуть встановлені ознаки злочинних діянь цих осіб, матеріали про них підлягають направленню прокурору для проведення слідства.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР,
Д. КОРОТЧЕНКО.
Секретар Президії Верховної Ради Української РСР,
А. ЗЛЕНКО,

м. Київ,
29 серпня 1962 року.

ЗАПОРІЖЖЯ, 29. (РАТАУ). Сьогодні тут закінчився дводенний семінар перших секретарів обкомів комсомолу України. Його учасники вивчали досвід Запорізької обласної комсомольської організації в мобілізації сільської молоді на боротьбу за високу врожай кукурудзи.

В цьому році сільська молодь області вирощує кукурудзу на 194 тисячах комсомольських гектарів. Сотні ланок борються за високу врожай «королеви полів».

Учасники семінару побували в господарствах Василівського району, де знайомились з механізованим збиранням кукурудзи на силос і зерно, з постановкою масово-політичної роботи в польових станах, з діяльністю комсомольських штабів і постів по охороні врожаю.

В роботі семінару взяли участь секретар ЦК ВЛКСМ В. Т. Дувакін, секретарі ЦК ЛКСМУ Ю. Н. Єльченко та І. І. Скіба.

VII конгрес МСС закінчив роботу

ЛЕНІНГРАД, 29. (ТАРС). Сьогодні тут закінчив свою роботу VII конгрес Міжнародної спілки студентів. У відозві до студентів усього світу конгрес закликав їх поєднати боротьбу за мир, загальне і повне роззброєння, за мирне співіснування держав з різними соціальними системами. Відозва закінчується урочистими словами, що звучать як клятва: «Наш священний обов'язок — віддати свої енергію і знання для досягнення перемоги в нашій боротьбі, для утвердження міцного миру, свободи і прогресу в усьому світі!».

Обрано президію, генерального секретаря, віце-президента, секретарів, скарбника, виконком і фінансову комісію. Одноголосно було вирішено надати пост президента представниці Чехословацької студентської спілки. Делегація Чехословацької організації конгресові, що вона висуває на цей пост Іржі Пелікан.

М. Волинець побуває на святі

ІМ'Я передової доярки Олександрійського держкінзаводу Марії Волинець відоме у всьому районі. Вона вже єнкалала річне зобов'язання. Від кожної фуражної корови своєї групи Марія вже надоїла за 2900 кілограмів молока і цим

здобула право на участь в обласному святі передовиків сільського господарства. Нещодавно ще одна радісна подія сталася в житті Марії Волинець — її прийнято в ряди Ленінського комсомолу.

П. КОВАЛЕНКО.

На критичну кореспонденцію «Об'єктивні причини на пусковому об'єкті», вміщену в номері газети за 27 липня ми спершу вже одержали відповідь від керуючого облбудтрестом т. Рибальченка. Але вона не могла задовольнити редакцію, і тому газета 10 серпня виступила з реплікою на адресу керівників тресту. Незабаром було одержано повторну відповідь про вжиті заходи. Ось вона:

«На будівництво Олександрійської школи-інтернату направлений старший виконроб т. Шварц, послано додаткову кількість робітників. За домовленістю з директором школи т. Шиншуким половина спального корпусу буде введена в експлуатацію до 1 вересня, а весь комплекс школи-інтернату — до початку жовтня.

На будові траплялися переробки, за що винні в цьому особи покарані. Ми просимо райком комсомолу допомогти нам набрати робітників з числа місцевої молоді для прискорення опоряджувальних робіт.

**Керуючий облбудтрестом
О. РИБАЛЬЧЕНКО.**

БОРОДИНО (Московська область). Тут після реконструкції знову відкрився Державний Бородінський воєнно-історичний музей.

На знімку: відвідувачі музею оглядають гармати, які були відбиті у французів у період війни 1812 року.

Фото О. Кузьміна.

ВОНИ обидва з Кіровограда, обидва молоді енергійні хлопці. Перший з них — Володимир Ерро, другий — Дмитро Коломієць. Вони були друзями, мали широке коло товаришів і знайомих. Володимир працював у ливарному цеху заводу «Сільгоспдеталь», Дмитро — у механоскладальному цеху № 1 заводу «Червона зірка». Обидва молоді, повні юнацької наснаги хлопці...

І ось одного з них немає. Не стало у батьків сина, у сестри — брата, ще не висохли слези у нареченої. Смертельно поранений Володимир Ерро впаав в одному з під'їздів по вулиці Луначарського.

Було це в неділю. Ввечері тисячі кіровоградців прогулювалися вулицями міста. Ніщо не порушувало їх спокою. Не міг всидіти вдома і Дмитро Коломієць. Хильнувши солідну дозу горілки, він блукав із своїми «друзьками» людними вулицями в пошуках незвичайних пригод. На вулиці Леніна зустрів Володимира Ерро. Холодно привітався.

— Я з тобою хочу поговорити, — звернувся Коломієць до Ерро, і давні знайомі завернули в під'їзд.

Розмова була короткою.

— За що ти вдарив «Вовчика»? — наступально запитав Коломієць у свого друга.

— Не пам'ятаю... Я був п'яний.

— А, ти не пам'ятаєш... Так ось тобі на згадку!

У руках Коломієця блиснув ніж. Ще мить, і він, надиво, спокійно вийшов з під'їзду, залишивши там закривавленого Ерро.

До «друзьків» не повернувся — пішов на риг вулиці Шевченка і Карла Маркса.

— Я, здається, не запізнився? — вітаючись, запитав Таїсу Шерету, яка теж щойно підійшла на призначене місце побачення. — Ходім на танці, страшенно хочеться збацати кілька речей...

Дівчина не перечеила.

Старшого оперуповноваженого Івана Івановича Маковського терміново викликали у міське відділення міліції.

— Адреса — Луначарського, 31. Там вбивство. Негайно потрібно затримати злочинця.

Ерро вже нічого не міг сказати: у нього ледве прощупувався пульс. Не могли описати зовнішності вбивці і мешканці будинку № 31. Лише Євгенія Борисенко сказала Маковському, що бачила, як з під'їзду виходив незнайомий юнак років вісімнадцяти у яскравій стильній сорочці.

НА ПЕРЕКРЕСТКЕ

**Бульжник щупая, он палкою стучит
И, как минер, проходит перекресток,
Движением со всех сторон захлестнут,
А светофор еще красней горит.**

**Водители скопившихся машин
С терпеньем ждут, боясь его обидеть...**

**А человек еще с войны не видит,
Что отражается в глазах его больших.**

**Лишь видит цель, и к ней всегда спешит,
А впереди — так много перекрестков!**

Их без людей пройти не так то просто...

Идет слепой. А красный свет горит.

Николай ГАЛИЧЕНКО.

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ВІТЧИЗНЯНА ВІЙНА 1812 РОКУ в українській художній творчості

ДВІТОРА сторіччя тому народ Росії — переможець наполеонівських армій — назвав війну 1812 року Вітчизняною, вклавши в це своє розуміння історичного подвигу мас. В боротьбі з ворожою навалю загартувалась свідомість трудових верств населення, які прокинулись від тяжкого сну кріпаччини.

Національно-визвольна війна обумовлювала в той час і всі сфери діяльності передової частини суспільства, що рішуче відірвалася від егоїстичної поведінки вельможного панства. На Україні з селян і козаків було створено кілька піхотних, кінних полків та партизанських загонів, чисельність яких перевищувала 60 тисяч чоловік. Письменник І. П. Котляревський був одним з тих, хто в короткий строк сформував кінний полк українського козацького війська. В своєму листі він відзначав патріотичне піднесення українського народу, який вступав у козаки «с удовольствием, охотною и без малейшего уныния».

В поемі «Енеїда», над якою тоді працював письменник, знайшло яскраве відображення патріотичне піднесення того часу. Котляревський, словами своїх героїв Низа і Евріала — рядових бійців, що гинуть за батьківщину, звертався до своїх співвітчизників з закликом забути особисті інтереси і спільно захищати батьківщину.

Перший український прозаїк Г. Ф. Квітка-Основ'яненко у своєму нарисі «1812 год в провинции» правдиво розповів про патріотичний настрій, який був властивий простим людям країни.

Величезний подвиг народу в війні 1812 року приваблював до себе геніального художника Т. Г. Шевченка. Ще в юності, коли у Вільно він працював козачком у пана Енгельгардта і потайки займався малюванням, у нього була власна колекція портретів героїв війни Кутузова, Платова, Кульнева. На дозвіллі майбутній поет робив копії з них. Тема непопулярної дружби двох народів-братів знайшла відбиття в його повісті «Близьнець», написана під час заслання.

Спільна боротьба російського і українського народів з нахабним ворогом породила чимало спорадичних сюжетів пісень. Деякі з них фольклористи до цього часу записують у старих людей. Серед цих пісень безумовний інтерес становить поширена пісня «Пише король листи, а король французький». В ній розповідається про те, як французький король пише зухвалого листа, в якому вимагає, щоб російський цар підкорився йому:

**«Оддай, оддай землі, аж по річці
по Дніпро,
Як не даси землі, то я тебе разорю,
Ох, по твоїх соборах все конюшині
становлю!**

По твоїх кімнатах всі ребята заведу!»
Цар «Олександр», який ніколи не користувався повагою у населення, зображається переляканим і жалюгідним. Він звертається до «панів-сенаторів» і питає, що робити?

Народ славить у цій пісні улюбленого полководця Кутузова, який дає таку відповідь:

**Не тужися, голова!
Дам я тобі війська крепкого запаса
На французів-короля,
Щоб не була дурна-неразумна
Французька голова.
Щоб почала битися, битися,
воюватись,**

**а теперя сомиря, гей, а теперя
сомиря!**

Велику повагу в народі мало ім'я донського отамана Матвія Платова. Поет В. Жуковський називає його у своїй поемі «наш вихорь-атаман». В піснях про нього народ ушлявляє молодечество та хитроці донських козаків, які невловними пробиралися в тил ворогів і завдавали їм нищівних ударів. В пісні «Про Платона козака» розповідається, як «Платон закон преступив, свою бороду обрив, чорні кудришки опустив, до французів приступив. Француз його не признав, за купчика почитав». Він питає його: «Ти по світу пройжджав, чи Плато-

ОПЕРУПОВНОВАЖЕНИЙ разом з дільничним міліціонером Довженком поспішили на танцювальний майданчик парку імені Леніна. Але поспробуй відшукати тут винуватця злочину, коли на майданчику — десятки хлопців у яскравих сорочках.

А час летить. Не можна гаяти жодної хвилини. Маковський і Довженко знову подалися в центр міста. Але й тут на вулицях — безліч яскравих сорочок. У якій же з них вбивця?

Раптом Маковський притиснув кроки: назустріч, з боку парку, йшов Дмитро Коломієць. «Треба затримати», — блискавично пронеслася думка. Тим більше, що Дмитро вже не раз за хуліганство бував у міліції. Але спокійний вираз обличчя Коломієця в ту ж мить розвіяв всі підозріння. Крім цього, Дмитро йшов з дівчиною, невимушено посміхався.

Ось закохані порівнялися з працівниками міліції. Маковський непомітно слідкував за кожним рухом Коломієця. Яскрава сорочка, впевнена хода... Ніяких підозріння.

Спинились.

— Товаришу Довженко, а може, все-таки затримаємо? Якійсь внутрішній інстинкт підказує мені...

Той стверджувально кивнув головою.

За кілька десятків метрів від відділення міліції Коломієць несподівано зупинився.

— Мені треба поговорити з дівчиною.

— Будь ласка.

— При вас не могу... Це — цілком секретна, інтимна розмова.

Не діставши дозволу на відлучення, Коломієць спробував непомітно викинути з кишені закривавленого ножа. Це йому не вдалося.

Того дня в цеху, на місці Ерро працював вже інший робітник. Та ім'я Ерро не сходило з вуст ливарників. Одні вголос висловлювали свої вболівання за трагічну долю хлопця, інші десь в глибині душі переживали смерть товариша.

— Дехто навіть просльозився, — говорить нам майстер цеху Юрій Варшавський.

Сльози... Чи не запізно? Адже і в комітеті комсомолу, і в цеху всі добре знали, що Володимир не може похвалитися кришталево чистою совістю, поведінкою. Його не раз бачили в місті в нетверезому стані, знали про хуліганські вихватки.

— Він був «важкою» людиною... Замкнути, — констатує секретар комсомольського комітету заводу «Сільгоспдеталь» Леонід Фенько. — Нам просто не під силу виховувати таких типів...

Аналогічну атестацію Ю. Коломієцю дає комсорг механоскладального цеху № 1 заводу «Червона зірка» Анатолій Черних. Йому, бачте, як і всьому комсомольському комітету, ніколи було займатися вихованням Коломієця.

— Він же не комсомолец, — пускає в хід ще один козир А. Черних.

ІОСЬ Д. Коломієць незабаром стане перед судом. Його суворо покарають за законами радянського правосуддя. А хто ж судитиме совість комсомольських вожаків, активістів, вашу совість, товариші Фенько, Влох, Малета, Черних? Це ж ви зовсім нічого не зробили, щоб упередити вбивство. Вже не один день в

[Закінчення на 4-й стор.]

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

ДО 150-РІЧЧЯ БОРОДИНСЬКОЇ БИТВИ

«Як космічні кораблі «Восток», виконавши програму орбітального польоту, повернуться на Землю?» — запитує робітник об'єднаного підприємства Микола Блиндовський.

Цим же цікавляться також шофер з м. Кіровограда С. Григор'єв, робітник заводу «Сільгоспдеталь» М. Березенко та інші.

Нижче публікуємо відповідь читачам.

З КОСМОСУ НА РІДНУ ПЛАНЕТУ

ПОВЕРНЕННЯ космічного корабля на Землю в задану точку її поверхні — одна з найскладніших проблем космонавтики.

В чому ж полягають труднощі приземлення космолота? Як вони переборються?

Космічний корабель пролітає майже 8 кілометрів кожної секунди. Завдяки такій великій швидкості польоту він утримується на своїй круговій орбіті. Сила притягання його до Землі при цьому рівноважується відцентровою силою. Щоб примусити супутник знизуватися, треба насамперед сповільнити швидкість його польоту.

Яким же способом за-

гальмувати космічний корабель, який перебуває на орбіті? Зробити це можна тільки за допомогою ракетних двигунів. Адже парашут у космічному просторі не потрібний — там немає повітря.

Гальмова руйнівна установка повинна розвинути тягу проти напрямку руху супутника. Щоб виконати цю умову, космічний корабель у момент включення установки повинен перебувати у строго визначеному положенні. Він повинен бути розвернутий так, щоб сопла ракетних двигунів дивилися вперед, а сила тяги була спрямована проти напрямку польоту.

Але ось подано команду на посадку. Спрацювали

гальмові двигуни. Космічний корабель сходить з кругової орбіти і починає знизуватися. З швидкістю, яка приблизно в 25 раз перевищує швидкість звуку, він врізається в повітря, яке дедалі гущішає.

Політ з швидкістю, що в багато раз перевищує швидкість звуку, називається гіперзвуковим. Він характеризується такими явищами. Перед тілом, що летить, утворюється «ударна хвиля» — своєрідна межа, на якій різко ущільнюється зустрічне повітря. Між ударною хвилею і передньою частиною корабля, що знизується, виникає «подушка» з стиснутого повітря, температура якої дося-

гає кількох тисяч градусів. Тепло від цього розжареного повітря частково розсіюється в навколишній простір, частково перепадає космічному кораблю, нагріває його.

На утворення ударної хвилі, на нагрів «повітряної подушки» витрачається кінетична енергія корабля, що знизується. Це виявляється у різкому його гальмуванні.

Заключний етап приземлення космонавта може виконати двома способами: або перебуваючи в кораблі, або катапультивавшись з кабіни і опускаячись на звичайному парашуті.

Щоб запобігти перегріву корабля-супутника, що знизується, можна застосувати кілька варіантів систем охолодження. При цьому треба розв'язати два завдання. Перше — забезпечи-

ти міцність корпусу корабля, не дати змоги йому розплавитися. Друге — знизити до мінімуму кількість тепла, що проникає всередину корабля, не допустити надмірного підвищення температури повітря в кабіні.

Цікаво відзначити, що існують речовини, які перетворюються при нагріванні з твердого стану прямо в пароподібний. Товстий шар такої речовини, нанесений на передню поверхню космічного корабля, може створювати досить товстий шар і надійно захищати космічний корабель від перегріву.

Проблема посадки космічного корабля значно ускладнюється тим, що приземлення треба в заданому районі земної кулі. Безперервні спостереження за польотом космічного корабля, робота їх результатів на швидкодіючих електронних обчислювальних машинах забезпечують високу точність приземлення корабля.

Микола УШАКОВ, кандидат технічних наук, коментатор агентства преси «Новини».

* На Булапетському електротехнічному заводі імені Клементя Готвальда розроблено новий вид трансформатора. Від трансформаторів, які раніше випускалися тут, він відрізняється надзвичайною величиною надійності в роботі. Трансформатор не виходить з ладу навіть в разі короткого замикання або удару блискавки. Він може успішно витримувати навіть подвоєне навантаження.

* Понад 600 тисяч запасних частин до тракторів та інших сільськогосподарських машин виготовили за перше півріччя підприємства сільськогосподарського машинобудування провінції Хейлуцзян — важливого сільськогосподарського району Китаю. Це на 12 процентів більше порівняно з відповідним періодом минулого року.

* За даними піврічного звіту федерального бюро розслідувань, загальна злочинність у Сполучених Штатах за шість місяців зросла на три проценти порівняно з тим же періодом минулого року. Найбільш небезпечні злочини збільшилися на 6 процентів. Крадіжка автомобілів зросла також на 6 процентів.

У містах з великим населенням кількість вбивств зросла на 38 процентів.

* Центральне правління профспілки робітників хімічної, паперової і керамічної промисловості ФРН прийняло рішення почати 3 вересня страйк на підприємствах цих галузей. Робітники вимагають збільшення заробітної плати на 12 процентів. Страйк має початися в землях Нижня Саксонія, Гамбург і Шлезвіг-Гольштейн. Згодом він може поширитися й на інші райони ФРН.

* В Йоганнесбурзі (Південна Африка) вилетів літак. У Південно-Африканській Республіці літак не вилетів уже 16 років, відзначає агентство Рейтер.

* На рлі Темзі — вантажний артерії лондонського порту нерухомо стоять численні вантажні судна і баржі. П'ять тисяч портових робітників почали страйк, протестуючи проти порушення підписаними угодами про оплату праці, укладеної в травні цього року. (ТАРС).

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КІНОТЕАТРАХ МІСТА

Кінотеатр «Мир». Для дітей «ХТО КРАЩЕ СПІВАЄ», початок о 10 год. ранку; «СУД НА РОДІВ», початок об 11 год. 30 хв. ранку. 1, 2 год. 30 хв. дня. «НА СЕМИ ВІТРАХ». Початок о 6, 8, 10 год. вечора.

Кінотеатр «Сивашень». «ЛЮДИНА ІДЕ ЗА СОНЦЕМ», початок о 10 год. ранку, 1 год. 40 хв., 3 год. 20 хв., 5 год. дня, 6 год. 40 хв., 8 год. 20 хв., 10 год. вечора.

Кінотеатр ім. Держинського. «ЧОТИРИ КРОКИ В ХМАРАХ», початок об 11 год. ранку, 12 год. 45 хв., 2 год. 30 хв., 4 год. 15 хв. дня, 6, 7 год. 45 хв., 9 год. 30 хв. вечора. Для дітей «ПЕРШИЙ ДЕНЬ МИРУ», початок о 9 год. 30 хв. ранку.

Кінотеатр «Хроніка». Документальний фільм «СУД НА РОДІВ». Демонструється з 10 год. ранку до 9 год. 30 хв. вечора.

ОГОЛОШЕННЯ

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ училище механізації сільського господарства № 3 провадить набір учнів.

Училище готує спеціалістів електромонтерів та слюсарів по ремонту тракторів і автомобілів.

СТРОК НАВЧАННЯ — ПІВТОРА РОКУ.

Училище забезпечує учнів гуртожитком, харчуванням та спецодягом за державний рахунок.

До училища приймаються юнаки віком від 17 років і старше, з освітою не менше семи класів середньої школи. Вступаючі повинні подати такі документи:

- заява на ім'я директора;
- свідчення про освіту;
- паспорт або довідку з сільради;
- дві фотокартки розміром 3Х4;
- довідку про відношення до військової служби;
- відраження організації, яка посідає на навчання.

Навчання розпочинаються з 5 вересня 1962 року. Адреса училища: Кіровоградська область, м. Олександрія, селище Олександрівське, вулиця Гоголя № 1.

ДИРЕКЦІЯ.

Невтішний фінал ДИНАМІВЦІВ

З АКИНЧИВСЯ перший етап чемпіонату республіки з футболу серед команд класу «Б» — ігри в зонах. Зазнавши поразки в останній зустрічі в Черкасах з рахунком 0:1, кіровоградські динамівці опинилися на сьомому місці в своїй зоні. За умовами змагань вони зараз потрапили у ту групу команд, де в наступному одинадцять колективів боротимуться за 18 — 28 місця в республіці.

Так, це дуже невтішний фінал. З п'ятого місяця в республіці торік — у кращому разі на вісімнадцяте! Але й за це місце ще доведеться змагатися — адже попереду десять стяжкових матчів з іншими командами. Про що ж говорять попередні підсумки сезону? Кіровоградці провели його ду-

же нерівно. Поруч з хорощими іграми, динамівці деякі з них просто провалили, а кілька зіграли набагато нижче своїх можливостей. Мова йде про програші дніпродзержинському «Дніпровцю», ровенському «Колгоспнику», про дуже «сірі» матчі з кнївськими арміями і черкаським «Колгоспником» у першому колі. І, нарешті, остання поразка в Черкасах, яка відкинула кіровоградську команду далеко назад.

Вже тривалий час любителів футболу турбує питання: що ж трапилося з командою, яка до цього займала одне з провідних місць в республіці і яку на початку сезону називали одним з претендентів на звання чемпіона України? Думається, що невдачі

динамівців не можна пояснювати лише явищами епізодичного характеру, тактичними помилками, хоч це теж не можна скидати з рахунку. Нинішнє несприятливе становище команди є закономірним розвитком подій останніх двох років. Як же ці події?

Як відомо, в кінці сезону позаминулого року старшим тренером команди став Г. Дуганов. Одержавши згуртований, зіграний і технічний колектив, новий тренер нічого не зробив для його удосконалення. Назваки, його ставлення до справи, до людей привело до повільного витрачання всього накопиченого за декілька минулих років, і, по суті, до розвалу колективу. Команду залишили такі про-

відні гравці, як С. Береговський, С. Катков, В. Третяков та інші. Навіть А. Кравченко, якому дозволили за його ж проханням грати в Кіровограді, вимушений був з-за неполадок у команді виїхати в Харків.

Не на високому рівні в команді навчально-тренувальна робота, про що вже неодноразово йшлося в пресі. Щоб не повторюватись в деталях, підкреслимо лише, що вона проводиться без належного навантаження, з бідним арсеналом прийомів і засобів. Не дивно після цього, що деякі гравці за останній період не лише не підвищили своєї майстерності, а навіть деградували.

Часто команді не вистає тактичного мислення. Тренування у групах повинні доповнюватися індивідуальною роботою кожного гравця над собою. Адже відомо, що майстри футболу, крім колективних занять, по декілька годин на день працюють індивідуально з м'ячем, вивчаючи і удосконалюючи окремі прийоми.

З учбово-тренувальною

роботою пов'язана виховна робота. Скажемо прямо, вона в команді ще на низькому рівні. Про яку виховну роботу може йти мова, коли комсомольський вождь команди Ю. Калашніков дозволяє собі вдарити товариша (як це було з Кравченко). Не виключені у деяких футболістів і випивки, навіть перед самим матчем, як це трапилося у переддень гри з кнївськими арміями у першому колі.

Дуже прикрим є те, що футболісти виховуються у дусі нетерпимого ставлення до критики. Різкими шляхами їх відгороджують від неї, намагаючись ізолювати від громадськості.

Така тенденція культивується в команді й досі. Коли нинішнього літа в «Кіровоградській правді» з'явилася стаття з критичними зауваженнями на адресу керівництва команди і деяких гравців, відповідальний секретар обласної ради «Динамо» Г. Марущак зустрів її «в штики». І знову почувалася стара пісенська: якби хтось не образився...

Перебуваючи в такому стані, окремі спортсмени зазнавалися, втрачали почуття міри і відповідальності, гадаючи, що їм все дозволено. А все це в кінцевому підсумку негативно відбивається на іграх, розхилює дисципліну. В команді притупляється почуття патріотизму, товаришування, колективізму. Як же без цих якостей можна проводити ігри на високому рівні?

Написано всі ці рядки тільки від бажання найкращих успіхів динамівцям. Хочеться вірити, що вони і їх керівники вірно зрозуміють ці зауваження. Хочеться бачити команду на належному їй місці, в авангарді українського футболу відповідного класу.

В. САВОЧКІН.

Злочину могло б не трапитись...

[Закінчення. Початок див. на 3-й стор.]

місті точаться розмови, суперечки про випадок на вулиці Луначарського. А ви, г. Малета, секретар заводського комсомольського комітету, сном і духом нічого про це не знаєте. Все це інакше не назвеш, як байдужістю.

В механоскладальному цеху № 1 більше двохсот комсомольців. Цех бореться за звання комуністичного. Високе, почесне це звання! Тут потрібні не лише високі виробничі показники, а й моральна краса кожного молодого робітника. І ось, будь ласка, з-за відсутності справжньої виховної роботи серед комсомольців і неспілкуванні молоді, через нікудишню організацію дозвілля, відпочинку — за вісім місяців цього року з числа робітників цеху двоє вчинили вбивство, десятки побували у в'язниці.

Ось перед нами сидить «дружок» Д. Коломійця Володимир Троцький. Комсомолец. Працював поруч з Коломійцем, за кілька хвилин перед злочинним був разом з ним, бачив, як той пішов на розмову з Ерро у під'їзд. Чи міг Троцький попередити злочин? Звичайно, міг. Та навіть зараз в ньому не можна помітити найменшого співчуття до того, що скоїлось.

Шкода, стильну сорочку не встиг купити в Дмитра, — зітхає Троцький.

Наведемо дослівно розмову з цим парубком. На наш погляд, вона найбільш виукло характеризує його моральну спустошеність.

На запитання — чи були такі випадки, коли він сам затівав у місті дебоші, Володимир розгніздано відповідає:

- Так, були. Але я попусту не лізу в бійку.
- А про те, що у Коломійця був ніж, ти знав?
- Знав. Я йому навіть допомагав робити його.
- Яка в тебе освіта?
- Більше семи класів. Поки що не вчусь...

— Ти хоч комсомольські збори відвідуєш коли?

— Заходжу... Але завжди сиджу та й думаю: хоч би швидше кінчилися.

І тут у розмову втручається Анатолій Черних:

— Бачите, він зовсім невихований!

Це злить Троцького:

— Невихований... А ви коли-небудь заглядали в мою душу? Ви знаєте, що там робиться... Вам аби план, план, план! Та ще членські внески...

Тут, звичайно, є велика доля правди. В цеху комсомольські збори скликаються рідко. І не лише Троцький не хоче їх відвідувати. Тут докотилися до того, що на збори комсомольців затакують з допомогою перепусток. Секретар йде в табельну, забирає перепустки і кожному комсомольцю не залишається нічого іншого, як йти на збори.

ЯК НЕ прикро, а все-таки в механоскладальному до цього часу не заходило жодної ділової розмови про хуліганство. Навіть випадок з Коломійцем не став предметом серйозного обговорення. А в заводському комсомольському комітеті строчать постанови, вказівки і т. д. Тут мало кого цікавило, чи, бодай, настоювало те, що Д. Коломійця не раз притягався до відповідальності за дрібне хуліганство.

Навіть після вбивства по вулиці Луначарського в завкомах комсомолу обох підприємств панує незрозумілий спокій. Члени комітету залишаються глухими до сигналів про аморальні вчинки за стінами заводу.

...Коломійця суворо покарають за законами радянського правосуддя. І знову напрошується запитання: а хто ж судитиме совість комсомольських вождів, активістів, вашу совість, товариші Зенько, Малета, Влох, Черних? Ви ж зовсім нічого не зробили, щоб упередити вбивство.

В. ЮР'ЄВ.

Писать!
м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Дзвонить!
Телефони редакції: редакція — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

Заходьте!
Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!